

en saa overveiende Nødvendighed tilstede for at approbere Overenskomsten, at ikke Rigsdagens Billigelse forinden kunde være bragt til Veie, enten derved, at Forslaget strax var blevet forelagt i Oktober, saaledes at det i alt Fald havde været tilstede, selv om det ikke havde kunnet blive endelig behandlet, eller igjennem en Udsættelse — herover kan jeg dog ikke udtale nogen absolut Dom. — men at det bør undersøges, hvorvidt saadanne Forhold virkelig have været tilstede, anser jeg for nødvendigt. Der er imidlertid et andet Punkt, som gjør, at jeg ikke tror at burde tilraade det ærede Thing at gaa ind paa dette Forslag, før vi have gjort os bekendte med den Kontrakt, der er affluttet med Kompagniet, nemlig det, at der stilles os i Udsigt, at vi muligvis kunne komme til end yderligere at gjøre Bekendtskab med denne Sag under Broens senere Udsjøselse. Det er nemlig stillet som en Mulighed, at det kan blive nødvendigt at føre Propillerne dybere ned, og for dette Tilfældes Skyld har Kompagniet forbeholdt sig en Forpølse af Betalingen. Saadanne noget løse Udsigter maa altid gjøre os betænkelige. Vi have jo uheldige Erfaringer i denne Henseende med Hensyn til adskillige af de Anlæg, der ere udførte for Statens Regning. Der vil derfor være Anledning til at være forsigtig, naar vi nu gaa til et nyt. Det vil være nødvendigt, mener jeg, at vi gjøre os bekendte med denne Kontrakt for at se, hvilke Garantier Ministeriet har søgt at staffe sig for det Tilfælde, jeg her har nævnt; og for mulige andre, som kunne stille sig i Veien ved det fortsatte Arbejde paa denne Bro. Idet jeg altsaa antager, at denne Sag vil blive gjort til Gjenstand for Prøvelse, saaledes som udfillet, skal jeg for saa vidt anbefale Sagens Fremme.

Ivermøes: Det fremgaar jo af, hvad der i dette Dieblit fremkom fra det ærede Medlem for Møen (Voffen), at der er en forskjellig Forstaaelse af dette Lovforslag med Hensyn til Broens Konstruktion, og jeg tilstaa, at jeg ikke ganske fatter, hvorledes det ærede Medlem kan komme til sin Forstaaelse. Naar det er saaledes, at Broen, som der er afforderet om, havde den større Overbygning, saa forekommer det mig, at den anden Sætning i Lovforslaget: „Den paatænkte øvre Kjørebane, bestemt til at optage den almindelige Færdsel, bringes ikke til Udsjøselse“, er fuldstændig overflødig, thi om den skal bringes til Udsjøselse eller ikke, er jo Noget, som man meget godt kunde skyde ud, indtil man saae, hvorledes det gik med Trakten, men hvad man virkelig ikke kan skyde ud, og hvad man efter min Formening har skudt ud ved Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, er det, at der overhovedet kan anbringes en saadan Kjørebane. Det ærede Medlem har misforstaaet mig, naar han tror, at jeg vilde tilraade Thinget ikke at give Bestillingen, medmindre denne Kjørebane strax blev anbragt. Det har jeg ikke sagt og heller ikke ment,

min Mening var den, at Thinget skulde henvende sin Opmærksomhed paa, om det ikke var heldigt at søge en saadan Forandring i Broens Konstruktion, at en Kjørebane kunde anbringes, naar man fandt, at det var nødvendigt; men denne Misforstaaelse af det ærede Medlem er jo ganske klarlig derved, at det ærede Medlem tror, at den stærkere Bæreevne er tilstede ved den i Lovforslaget omtalte Bro, og jeg tror, at den ikke er der. Det ærede Medlem anførte forskjellige Grunde, hvorfor det kunde være meget bedre, om man benyttede den egentlige Bro til den almindelige Færdsel og navnlig til Befaring af Bogne, og han bemærkede derhos, at det vistnok ikke vilde være meget heldigt for vore jydske Heste at passere den øvre Bro, samtidsigt med, at et Tog fjørte derunder. Det skal jeg give det ærede Medlem fuldstændig Ret i. Jeg tror, at det vilde være et saa risikabelt Foretagende for Enhver, der har Liv og Lemmer nogenlunde kjær, at han ikke vilde indlade sig derpaa, og jeg antager, at det vilde være meget besværligt at bevæge Heste i Almindelighed til, naar et Tog besandt sig paa Broen, at gaa over blot nogenlunde roligt, navnlig naar Broen som paatænkt blev en Gitterbro, hvor Dampen vilde slaa op til begge Sider og forstrække Hestene meget mere, end jeg tror, at Togets Rumlen vilde gjøre det. Jeg har derfor været paa det Rene med, at der ikke kan være Tale om at passere Broen, saalange et Tog fjører derpaa, men det er den ringeste Standsning, der derved foranlediges; derimod er det en ganske anden, langt større Standsning, jeg beklager, nemlig den, som fremkommer ved, at Banen, naar dens Planum tillige skal benyttes til den almindelige Færdsel, maa afspærres for denne en ikke ringe Tid, førend Toget kommer, og førend det skal gaae i den modsatte Retning, Bognene kan man nemlig ikke lade fjøre ud, naar Toget skal til at gaae, da der er 1003 Fod at tilbagelægge for dem, hvilket tager en ikke ringe Tid. Der er dernæst en anden Grund, hvorfor Standsningen maa være temmelig længe, nemlig at en Bogn kunde gaa i Stykker paa Broen. Det er ingen Spøg, naar Toget skal til at gaa over, at det opholdes ved et slikt Uheld, navnlig da det maaske kan vare længere Tid, inden Ophavet dertil kan staffles af Veien. Der kan desuden indtræffe mange andre Uheld ved denne Sammenblanden af de to Slags Færdsel, saa at det ganske sikkert maa betragtes som noget af det Seldigste, at de to Trakter blive skilte fra hinanden. Jeg veed det ikke med Bestemthed, men jeg tror, at der intet Sted er i Verden, hvor man har anlagt en Ternbanebro af den Betydning som den her omhandlede uden tillige at træffe særlige Foranstaltninger for den almindelige Trafik. Naar det ærede Medlem til Slutning talte om, at det vilde være rigtigt, førend man gik til denne Lovs Behandling, at undersøge nyere de Forhandlinger, som have været førte mellem den ærede Minister